No. 3109. UTRECHT Zaterdag 25 November 1939. 56ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 1292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

ENCYCLIEK SUMMI PONTIFICATUS

Vervolg.

Stoffelijke successen.

Het is zeker waar dat de macht, welke berust op zulke zwakke en onvaste grondslagen, somwijlen onder wisselvallige omstandigheden, zodanige stoffelijke successen kan behalen, dat het de verwondering wekt van oppervlakkige beschouwers.

Maar het ogenblik komt, dat de onafwendbare wet triompheert, welke alles vernietigt wat gebouwd is op een verborgen op openlijke wanverhouding tussen de grootte van stoffelijk en uiterlijk succes en de zwakheid van de innerlijke waarde van de zedelijke grondslag. Zulk een wanverhouding ontstaat, wanneer het openbaar gezag de opperheerschappij van den Hoogsten Wetgever, veracht en ontkent, van Hem, Die toen Hij de regeerders de macht gaf, tevens de grenzen daarvan bepaalde en vaststelde.

Zoals Onze grote wijze voorganger, Leo XIII, in de Encycliek „Immortale Dei" leerde, was het de wil van den Schepper, dat de burgerlijke heerschappij het sociale leven regelen moet volgens de voorschriften van een ordening, welke onveranderlijk is in haar algemene beginselen; dat het in de tijdelijke orde, de individuen moet vergemakkelijken om de physieke, intellectuële en morele volmaakheid te verwerven, en dat het ze moet helpen hun bovennatuurlijk doel te bereiken.

De taak van de Staat.

Vandaar is het edel voorrecht en de taak van de Staat de bijzondere en individuele handelingen van het nationale leven te controleren, te helpen en te leiden, opdat zij zich harmonieus verenigen tot welzijn van het algemeen.

Dat welzijn kan echter niet bepaald worden door wisselvallige begrippen, noch kan het in de eerste plaats de stoffelijke welvaart van de gemeenschap als maatstaf aannemen, maar moet echter bepaald worden volgens de harmoniërende ontwikkeling en natuurlijke volmaaktheid van den mens. Het is voor deze volmaaktheid dat de gemeenschap door den Schepper als een middel is bestemd.

De Staat te beschouwen als uiteindelijk doel, waaraan alles ondergeschikt moet worden gemaakt en waartoe alles geleid moet worden, kan niet anders dan de ware en duurzame voorspoed der volkeren tegenhouden. Dit kan gebeuren, ofwel als een onbegrensde macht aan de Staat wordt verleend door de natie, het volk, of een sociale groepering, ofwel als de Staat zelf zich de macht van absoluut heerser aanmatigt zonder enige opdracht dan ook. Indien de Staat werkelijk beslag legt op de particuliere ondernemingen en ze gaat besturen, wordt er schade aangericht aan het algemeen welzijn, daar die onderneming bestuurd worden door eigen delicate en samengestelde beginselen, welke de verwezenlijking van hun eigen speciaal doel garandeert en verzekert, terwijl zij dan uit hun eigenlijk natuurlijk millieu gerukt worden; dat is losgemaakt worden van hun eigen verantwoordelijk particulier handelen.

Verder zou er gevaar bestaan, dat de eerste en wezenlijke cel van de gemeenschap, het huisgezin, met zijn welzijn en zijn groei beschouwd worden vanuit het benepen standpunt der nationale macht; er zou bovendien gevaar ontstaan, dat men vergeten zou dat de mens en het huisgezin van nature eerder zijn dan de Staat, en dat de Schepper aan beiden machten en rechten gegeven heeft en ze een zending en een taak opgedragen heeft, welke beantwoordt aan onloochenbare natuurlijke behoeften.

De opvoeding van het nieuwe geslacht zou in dat geval niet streven naar een evenwichtige en harmonieuse ontwikkeling van de physieke kracht en van al de intellectuele en zedelijke hoedanigheden, maar naar een eenzijdige vorming van burgerlijke deugden, welke als noodzakelijk beschouwd worden voor het bereiken van politiek succes, terwijl de deugden, welke de gemeenschap vervullen met adel, menselijkheid en eerbied voor niets gerekend worden, uit vrees dat zij afbreuk zouden doen aan de burgertrots.

Voor Ons zien Wij met pijnlijke duidelijkheid de gevaren, welke, zo Wij vrezen, dit en het komend geslacht, bedreigen, namelijk, de verwaarlozing en niet-erkenning, de geringschatting en gelijkelijke vernietiging van de rechten, eigen aan het huisgezin. Derhalve werpen Wij Ons op als de aangewezen verdedigers van deze rechten in het volle bewustzijn van Onze Apostolische Zending. De druk van onze tijd, zowel uiterlijk als innerlijk, stoffelijk en geestelijk; en de menigvuldige dwalingen met haar talrijke vervolgingen wordt door niemand zo zwaar ondervonden als juist door die edele kleine cel, het huisgezin.

De moeilijkheden des levens.

Ware moed en een bewondering en ontzag afdwingende heldhaftigheid zijn dikwijls nodig om de moeilijkheden des levens, de zware ellende, welke steeds toeneemt en immer meer wordt verzwaard, te verdragen; zelfs dan wanneer de redelijkheid en noodzakelijkheid niet meer duidelijk zijn. Al wie belast is met de zorg der zielen en kan schouwen in de harten kent de verborgen tranen der moeders, de onderdruke smart van zovele vaders en de niet te beschrijven bitterheid, waarvan de statistieken noch spreken kunnen.

Hij ziet met droeve ogen de last van het lijden immer drukken op het mensdom en hij weet, dat de krachten van wanorde en vernietiging waakzaam op hun hoede zijn om met gebruikmaking van al deze dingen hun duister doel te bereiken. Niemand van goede wil zal er aan denken om te weigeren de helpende hand uit te steken in de buitengewone omstandigheden van de hedendaagse wereld, om de noden te lenigen in overeenstemming met de ruimere en eigentijdse rechten van de volksnood. Maar ook in zulke moeilijke omstandigheden eist de zedewet, door God ingesteld, dat de wettigheid van iedere maatregel en de werkelijke noodzakelijkheid daarvan wordt onderzocht met de grootste nauwgezetheid, overeenkomstig de normen van het algemeen belang.

Hoe zwaarder ook de stoffelijke offers zijn, welke door de Staat van den enkeling en de familie worden geëist, de rechten van het geweten moeten in ieder geval worden geëerbiedigd en onaantastbaar zijn. Goed en bloed kan geëist worden, maar de ziel, door God verlost, nimmer. De taak, welke God op de ouders gelegd heeft, om te zorgen voor de stoffelijke en geestelijke behoeften van hun nakomelingschap en hun te verschaffen een geschikte opleiding, gevoed met de ware godsdienstige geest, kan niet van ze worden afgenomen, zonder een grove verkrachting van hun rechten.

Ongetwijfeld moet die gemeenschap even goed een recht hebben op de opvoeding van de jeugd, om haar te leren met begrijpend inzicht en trots de plichten te vervullen van een edele vaderlandsliefde, waardoor iedereen zijn aardse vaderland de verschuldigde plichten bewijst van liefde, toewijding en dienstbaarheid.

Maar aan de andere kant, wanneer een gemeenschap vergeet, of erger nog berekend verwaarloost de ogen en lasten van de jeugd te richten op het hemels vaderland, dan zou dit een onrechtvaardigheid zijn ten opzichte van de jeugd, een onrechtvaardigheid tegen de onvervreemdbare plichten en rechten van het christelijk huisgezin en een machtsovertreding, welke moet worden tegengegaan, zowel in het belang van het volk, als ook van de Staat zèlf.

Wordt vervolgd.

De Nieuwe Kapel in het St. Elisabeth-Gasthuis

Heel Curaçao weet, ofschoon er nooit veel ruchtbaarheid aan gegeven is, dat in het Sint Elisabethsgasthuis een nieuwe kapel gebouwd werd.

Zaterdag op de vigilie van het feest van St. Elisabeth, de patrones van het ziekenhuis, hebben de Zusters deze nieuwe kapel in gebruik genomen, nadat ze Maandag 13 November plechtig was ingewijd door Z. Hoogw. Excell. Mgr. P. I. Verriet en het altaar geconsacreerd met assistentie van de secretarissen, de Paters de Bruyn en Brada en verder van de Paters Volk, Lamers, Weenink, Brenneker en de rector van het Ziekenhuis, Pater Hulsman, terwijl Pater Möhlmann aan het nieuw geconsacreerde altaar de eerste heilige Mis celebreerde.

Ongeveer juist een jaar geleden was men met de opbouw der kapel begonnen, op fundamenten die reeds twee jaren geleden zijn gelegd en waartussen zich ruime regenbakken bevinden. En thans is ze nog niet geheel gereed. Nog ontbreekt de lichtkroon, die dezer dagen met het SS. Helder verwacht wordt; nog staan in de nieuwe kapel de oude banken en ook de kruiswegstaties moeten nog door nieuwe worden vervangen. Ook de bekleding van het tabernakel is nog maar een provisorische.

Maar het schijnt dat op Curaçao, wil men wachten met het intrekken totdat alles klaar is, men nooit een huis zal kunnen gaan bewonen en daarom heeft dan ook de Rector van het Ziekenhuis Zaterdagavond in een korte maar indrukwekkende plechtigheid het Allerheiligste overgebracht en aldus de nieuwe kapel in gebruik genomen.

Van de Van Slobbeweg gezien, maakt de kapel niet een bijzondere indruk; dit komt door de wijze, waarop de betonnen muren zijn bepleisterd en welke bepleistering eerst door de tand des tijds een levende kleur zal krijgen. Maar de indruk, welke het interieur geeft, en dit is het voornaamste, is des te mooier.

Het gehele gewelf wordt gedragen door tot op de vloer lopende ogiefbogen. De hoogte van de kerkvloer tot de nok is 14 meter en binnenwerks 11 meter; de binnenwerkse breedte is 14 meter, terwijl de lengte 22 meter bedraagt. Van deze lengte worden zes meter ingenomen door het priesterkoor, wat gevormd wordt door een absis van twee kleinere bogen. Vloer, lambrisering, altaar en communiebank zijn hier van calacattamarmer afgezet met banden van turks blauw, van welke laatste marmersoort ook de treden zijn; het altaar in de geest van een zware offertafel, wordt beheerst door een groot kruis, ook van blauw marmer, waaraan een levensgrote Christus hangt, van zwaar verguld lindenhout.

Op het altaar staat de brand- en inbraakvrije Lips kast, welke nog slechts een voorlopige overkapping heeft, daar de meegeleverde bronzen sierkast niet deugdelijk bleek.

De communiebank bestaat uit drie voetstukken met daartussen twee communiebanken. De middelste kolom stelt voor de Christusbron (Christusbron van liefde) waarheen de bronzen herten van de twee zijpanelen zich begeven, volgens de tekst: „Gelijk het hert smacht naar de waterbronnen, zo smacht mijne ziel naar U."

Op de middelste kolom staat de godslamp en op de zijkolommen zware 6 armige lusters, alles bewerkt met olijfmotieven.

De verdere vloer van de kapel is betegeld; onder de banken met een eenvoudige grijze tegel, maar in de paden met tegels van Belgisch marmer in de kleuren, zwart, travertijn, rouge, royal en lunel.

De ramen in de kapel zijn gebrandschilderd door de bekende glazenier Lou Asperslag. Deze ramen bevatten de volgende voorstellingen; de twee eerste ramen stellen voor de grootste liefdedaden van onzen Heer, dus de kruisdood en bijzonder dat moment, waar hij ons Maria tot Moeder schonk: „Vrouw ziedaar uw zoon; zoon ziedaar uw moeder. Daar tegenover de Pieta, Maria's middelaarschap bij het kruisoffer. In deze voorstelling hebben we tevens de patrones van de kapel. Een derde raam stelt voor de H. Clara die de stigmatisatiewonden verbindt van de H. Franciscus (op de achtergrond de Portiunculakerk). We begrijpen deze voorstelling, wanneer we weten, dat de gasthuiszusters Franciscanessen zijn.

De patrones van het huis St. Elisabeth ontbreekt natuurlijk niet. St. Martinus ontstond om de zeven werken van barmhartigheid door de taferelen heen te weven. Deze voorstelling is bovendien een mooi motief en geeft afwisseling in de ziektetaferelen, welke worden voorgesteld door St. Petrus van Verona, patroon der zieken, de H. Theresia van Lisieux, patrones der t.b.c.-lijders en de H. Johannes de Deo, waar hij een zieke uit een brandend hospitaal redt.

Door de kleurwerking dezer ramen is er een werkelijke devote sfeer in de kapel bereikt.

Het zangkoor is een vrijhangende betonplaat, afgezet met een kunstig smeedijzeren hek, waarin de tekst, „Zingt den Heer" — „Looft Hem" en verder versierd met kruis- en muzieksymbolen en verschillende Christusmonogrammen.

Uit al deze versierselen is het hek opgebouwd, waardoor een sierlijke en lichte koorafsluiting verkregen is. Het orgel is een product van de bekende Hammond fabriek, waarvan de geluidkast boven in een nis in de achterwand van de kapel geplaatst is. Door de grotere breedte alsmede door een betere plaatsing van de banken heeft de nieuwe kapel een 60 a 70 zitplaatsen meer als de oude.

Verschillende motieven hebben het Bestuur bewogen tot het bouwen van deze nieuwe kapel.

De plaats van de oude kapel was een zeer ongunstge. Gebouwd op een meter afstand van het Zustershuis, was dit laatste niet alleen van alle uitzicht maar ook van frisheid en de weldadige invloed van licht haast geheel verstoken. Daarbij was deze kapel geplaatst in een gedeelte van het huis, waarlangs voortdurend de ganse dag passage was, welke een hindernis was voor de stemmige rust en ingetogenheid, welke in een kapel noodzakelijk is. Het gebouw was verder van een zodanige architectuur, dat aan enige verfraaiing niet te denken viel, zodat bij al de verbeteringen, welke in de laatste jaren in het gasthuis plaats vonden, de voornaamste plaats in dit katholieke ziekenhuis, deze geestelijke centrale, hopeloos ten achter moest blijven.

Ook voor een verdere verbetering van het ziekenhuis nl. de verbinding van de Oost en Westvleugel, welke de toegangen tot de verschillende afdelingen zeer veel zal vergemakkelijken, was de oude kapel een sta in de weg. Zij was oorzaak dat bij regendagen, men of door de regen moest lopen, of het slot der Zusters tijdelijk moest worden opgeheven. Trouwens, ook op de andere dagen is men dikwijls genoodzaakt, alleen om het gemis van de verbinding tussen Oost- en Westvleugel het kloosterslot op te heffen.

Reeds jaren lang is deze mistoestand gevoeld en een vroeger Bestuur heeft al uitgezien naar wegen ter oplossing; maar steeds bleek de enige oplossing het afbreken der oude kapel, waartegen men toen opzag omdat deze nog pas van het jaar 1913 was.

Toen eenmaal echter de afbraak der oude kapel op het program stond, werd er door het Bestuur besloten tot de bouw ener nieuwe kapel en wel een zo fraai mogelijke, in zover althans de middelen het toelieten.

Bij de bouw dezer nieuwe kapel gold de volgende overweging. Het is bekend dat de Zusters als religieusen hun werk doen zonder enige financiële tegemoetkoming. Het Bestuur van het Gasthuis voorziet in hun levensonderhoud, dat nog bijzonder eenvoudig en goedkoop is. Vacantie of verlofsregeling hebben ze niet. Hun enige afleiding en de plaats waar ze nieuwe kracht zoeken is hun kapel. De mensen in de wereld begrijpen dit niet; maar zij die veel in het ziekenhuis geweest zijn en de zusters wat beter kennen, weten dat het zo is. En zo hebben de Zusters hier 85 jaren gewerkt en in nog moeilijker en bekrompener omstandigheden dan tegenwoordig. In de tegenwoordige tijd is er al veel verbeterd. Maar toch, toen het vorige jaar een belastingambtenaar kwam kijken naar de nieuwe pasgebouwde slaapzaal der Zusters, om deze naar haar belastingwaarde te schatten, stond deze man perplex, en zeide tegen den Rector: „Dat had ik niet gedacht, dat de Zusters zo eenvoudig behuisd waren!" En al die eenvoud der Zusters is steeds ten goede gekomen aan verbetering van het huis en de huisvesting der zieken. Ja zelfs toen in 1913 de nu oude kapel werd gebouwd, moest dit gaan ten koste van het verblijf der Zusters. En daarom zal het niemand te veel of te vroeg vinden, dat het Bestuur thans eens diep in zijn beurs heeft getast voor een mooie kapel voor de Zusters, die toch ook weer niet alleen voor de Zusters is, maar ook de patiënten ten goede komt.

We geloven wel, dat wanneer we eens een berekening zouden maken, wat lekenverpleegsters met verlof- en salarisregeling méér gekost zouden hebben, met deze som ruim en ruim deze nieuwe kapel betaald zou kunnen worden.

Ofschoon, zoals we boven reeds schreven, de nieuwe kapel nog niet geheel klaar is, heeft deze toch in deze eerste dagen van haar gebruik reeds getoond, welk een grote verbetering ze is op de oude.

Rustig gelegen en daardoor stil, fris en opwekkend door haar heldere tinten en toch stemmig en devoot.

Rest ons nog te zeggen, dat de ontwerper van de nieuwe kapel de Heer A. J. Morel is, die het werk tevens uitvoerde. Het altaarmarmer werd geleverd door de Nederl. Natuursteenhandel van Stokkum te Rotterdam, die door de sierkunstenaar Aug. van Os het ontwerp liet vervaardigen. Als maker van de ramen noemden we reeds Lou Asperslag, die ook zorg droeg voor verschillende gebruiksvoorwerpen, als kandelaars, lusters, lichtkroon en de vloer in de kapel.

Sluiten we deze beschrijving met de wens, welke wordt uitgedrukt in de oude Latijnse verzen:

Stet domus haec donec formica fluvios ebibat
Marinos atque testudo totum perambulet orbem.

Moge dit huis staan, totdat de mier de zee heeft uitgedronken en de schildpad de wereldbol heeft omgewandeld.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

De ramp van de „Simon Bolivar" was een der eerste van 17 anderen, allen tengevolge van Duitse mijnen, welke in de neutrale wateren van de Noordzee zijn gelegd. En hiermee is momeneel de oorlog gekomen in een dergelijk stadium, dat deze hoofdzakelijk gaat gevoerd worden, ten koste van de Neutralen.

„Hoofdzakelijk", schrijven we: want Engeland en Frankrijk zijn met Duitsland in oorlog, maar wanneer we eens verlieslijsten zouden kunnen opmaken van schepen en omgekomen slachtoffers, dan zouden de cijfers der neutralen ons doen schrikken en misschien wel ver uitsteken boven de verliezen welke Frankrijk in deze oorlog zou geleden hebben.

Aan het Westfront gebeurt niets: veel ammunitie wordt er verschoten en zo nu en dan een paar vliegmachines neergehaald. Het meeste wordt er oorlog gevoerd op zee. Engeland heeft daar verschillende koopvaardijers verloren en ook enkele grote schepen van zijn marine, maar van Franse verliezen hebben we daar zo weinig vernomen, dat Nederland op zee al meer verloren heeft als genoemde oorlogvoerende mogendheid.

Maar in de laatste dagen is de toe-

stand voor de zeevarende en handeldrijvende neutralen wel zo verergerd, dat het alle perken der internationale wetten te buiten gaat.

Maar laten we er aanstonds bijvoegen, dat niet alleen Duitsland de schuld is. Wat Duitsland gedaan heeft in de Noordzee, is niet goed te praten, maar het is een represaille op wederrechtelijke handelingen van Engeland.

Enkele weken geleden hebben we reeds geschreven over de Engelse opvattingen in zake het controle-recht op de invoer der neutralen, die tegen het volkenrecht zijn.

Welnu, zo redeneert Duitsland, heeft Engeland het recht zijn oorlogsvuist te leggen op de handel door zijn controle, dan heb ik eveneens het recht de oorlog over te brengen naar de handel en daarom heb ik mijnen gelegd op de handelswegen ter zee.

In het begin van de oorlog heeft Duitsland uitdrukkelijk verklaard, er mede in te stemmen dat de neutrale staten ook met Engeland het normale handelsverkeer voortzetten. Duitsland had daarmede zijn voornemen te kennen gegeven de neutrale staten, voor zover het van Duitsland afhangt, buiten het conflict te laten. Engeland heeft toen evenwel een contrabandelijst opgesteld, die in strijd is met het volkenrecht. Deze lijst wordt door Engeland niet slechts op rechtstreeks naar Duitsland verscheepte goederen toegepast, maar ook op de naar de neutrale havens gaande schepen. Engeland handelt hierbij met de veronachtzaming van de neutrale rechten, die men er sedert eeuwen van gewend is.

Maar, zo waarschuwde enkele weken geleden reeds de Duitse „Diplomatischer Korrespondenz":

Wij weten dat men in vele neutrale landen het als de gemakkelijkste uitweg beschouwt zich te onderwerpen aan Engelse eisen, alleen maar om de zaken te kunnen voortzetten. De wederinvoering van de N.O.T. uit de wereldoorlog onder Engelse controle kwam vele Nederlandse kringen als de eenvoudigste voor.

Tekenend is, zo gaat de „Diplo" voort, dat volgens een Nederlands persbericht de Nederlandse onderhandelaars te Londen zich „vooral tegen de langzame wijze van de Britse controle keren. Met de controle zelf schijnt men zich daar reeds verzoend te hebben.

Deze officiële of niet-officiële kringen dienden echter in te zien, dat Duitsland het niet als in overeenstemming met de neutraliteit beschouwt, wanneer neutrale staten zich aan Engelse, tegen Duitsland gerichte controles onderwerpen.

Van Nederlandse zijde werd toen hierop geantwoord.

De N. Rott. Crt. schreef o.a.: dat evenals in de oorlog van 1914, ook nu de neutrale landen vooral de kleine landen, van beide partijen veel moeten verdragen wat zij beschouwen als een schending hunner rechten. Van Duitse zo goed als Engelse zijde geschieden dingen en worden maatregelen getroffen, die een flagrante schending zijn van het volkenrecht. Nederland protesteert daartegen met alle kracht, maar het gaat niet aan, wanneer het hier voor overmacht moet bukken, het te verwijten dat het zijn neutraliteit prijs geeft.

Ook het Handelsblad protesteerde tegen de Duitse beschuldiging en schreef:

Het bekende stelsel, in de wereldoorlog reeds toegepast, waarbij een belligerent alle daden van zijn tegenstander, die hij zelf niet vermag tegen te gaan, op de neutralen wreekt, onder mom dat deze laatsten die daden onrechtmatig „dulden", dreigt blijkbaar in volle omgang te herleven. Als de „Diplo" het echter reeds in het algemeen niet in overeenstemming acht met de neutraliteit wanneer onzijdige staten zich aan Engelse tegen Duitsland gerichte controle onderwerpen, dan gaat dit orgaan wel heel erg over de schreef. Het zou goed doen om de volkenrechtelijke regels op het gebied van contrabande nog eens nader te bestuderen. Het zal dan zien, dat controle van de ene belligerent op toevoeren van de neutralen aan anderen — één ten nadele helaas van de onzijdigen — in het volkenrecht in zeer ruime omvang is aanvaard. Overigens maakt de Duitse practijk niet de indruk daarvan niet op de hoogte zijn."

Het is inderdaad zoals het Handelsblad schreef. Wat hebben de Scandinavische landen in de laatste weken niet ondergaan van Duitse zijde, waar men de schepen torpedeerde, terwijl zij niets deden, wat in strijd is met het internationale volkenrecht.

Zo is het a la guerre comme a la guerre. En ieder der belligerenten doet wat hem goed dunkt en de neutralen worden er de dupe van.

Zo is momenteel de vaart op Engeland voorlopig stop gezet, en heeft de Nederlandse regering de rederijen aangeraden om de eerste dagen niet meer te varen. In verband hiermede heeft men vergaderingen gehouden, waarbij ook marine-autoriteiten aanwezig waren. Ook de Engelse Admiraliteit heeft verboden aan buitenlandse schepen om de havens van de Noordzeekust te verlaten.

Maar op deze repressaille van Duitsland, het leggen van mijnen in de handelsroute, heeft ook Engeland weder repressailles genomen, waardoor de neutralen nog meer gemolesteerd worden. Behalve de import willen de geallieerden nu ook iedere Duitse export onmogelijk maken. Zonder onderscheid zullen ze alle goederen uit Duitsland afkomstig in beslag nemen.

Vooral in Nederlandse scheepvaartkringen heeft dit besluit een zeer deprimerende indruk gemaakt.

De Maasbode schrijft, dat men te Rotterdam, welke haven voor driekwart gebaseerd is op de doorvoer van goederen uit Centraal Europa, vreest, dat door de thans aangekondigde maatregel het havenverkeer langzaam maar zeker gewurgd wordt. Uit Amsterdam wordt gemeld, dat men de nieuwe blokkade-maatregelen zeer ernstig acht en als gevolg hiervan een nieuwe knak van het Amsterdamse havenbedrijf ziet. Ook van Belgische zijde heeft men laten weten, dat deze maatregel van Engeland voor de Belgische belangen zeer schadelijk is. Men verwacht in Nederland, dat door deze maatregel de scheepvaart in de Noordzee zo goed als geheel verlamd zal worden.

De Hollandse regering zou de suggestie aan de hand gedaan hebben, dat de schepen der neutrale landen tussen Holland en Engeland worden geconvoyeerd door mijnenvegers, die als het ware de weg banen voor de koopvaardijschepen.

Ook heeft men plannen om de bekende sleepboten van Smit uit Vlaardingen te voorzien van paravanes en dan de handelsschepen in convooi deze sleepboten te laten volgen.

Van een andere kant schijnt de Engelse regering wel rekening te willen houden met de belangen van de neutrale mogendheden en de Engelse pers kondigde dan ook reeds aan, dat men middelen zal beramen om aan de gerechtigde eisen van de neutralen tegemoet te komen. De Daily Telegraph beweerde, dat de Britse admiraliteit een plan heeft, waardoor men de neutrale scheepvaart in de Britse wateren poogt veilig te stellen.

Hoe het zij: de toestand is momenteel voor Nederland zeer moeilijk; alhoewel de overtuiging is uitgesproken, dat de Nederlandse rederijen wel een of andere oplossing zullen vinden om uit de impasse te geraken, al zal dat misschien nog wel enige tijd duren.

Er schijnt ook enig licht te zijn gekomen in het door de Nederlandse regering zo geheimzinnig behandelde grensincident, wat plaats vond op 8 November te Blerik, juist in de dagen, dat de spanning in Nederland zo groot was, naar aanleiding van geruchten over een Duitse inval.

Volgens berichten uit Amsterdam, heeft n.l. de Nederlandse zaakgelastigde te Berlijn aan de Duitse regering een memorandum overhandigd over het grensincident, dat op negen November plaats vond en waarbij door enige Duitsers op Hollands gebied twee Engelsen, naar men thans weet Captain Best en Captain Stevens, benevens drie Hollanders, werden gevangen genomen en naar Duitsland gesleept. Deze personen worden er thans in Duitsland van verdacht te doen te hebben gehad met de bomaanslag op Hitler.

Het is dus een geval van mensenroof geweest, waaraan de Nazis zich al weer schuldig gemaakt hebben. En deze roof zou dan in verband staan met de aanslag op Hitler. De bovengenoemde Engelse officieren zouden leden zijn van de Britse dienst en hun aanwijzing zou berusten op een zekere Georg Elser, die daags na de aanslag zou zijn gearresteerd.

Uit Kopenhagen wordt gemeld, dat men in neutrale kringen zeer sceptisch staat tegenover de arrestatie van een 36 jarige werkman Georg Elser, die volgens de politie de bom gelegd zou hebben, welke een einde aan het leven van Hitler had moeten maken. In deze kringen vergelijkt men de arrestatie van Georg Elser en de verhalen, die hierom geweven worden bij de verhalen, die de ronde deden als officiële berichten over de befaamde Rijksdagbrand. Otto Strasser, de in ongenade gevallen nazi, beweert de bewijzen in handen te hebben, dat deze bom door Himmler c.s. zelf geplaatst is en wel nadat Hitler de zaal verlaten had, daar de Leider nooit de moed gehad zou hebben om onder een bom te spreken.

Het is heel begrijpelijk dat over deze roof van Engelse officieren op Nederlands grondgebied, de Engelse radio Donderdagavond alles behalve te spreken was; maar het is zeer moeilijk om met de enkele gegevens, die we over het incident bezitten, een oordeel te vellen.

In alle geval blijkt uit dit hele overzicht wel hoe moeilijk en delicaat de positie is van ons Moederland in deze oorlogstijd.

Huurcommissies

INGEZONDEN.

Mijnheer de Redacteur,

Als „nos Bon Gobierno" er toe overgaat een nieuwe maatregel te nemen, gebeuren er dikwijls onverklaarbare eigenaardigheden.

Het is nu al ettelijke malen gebeurd, dat het Bestuur zich van een of andere politiek of maatregel een hardnekkig (als het even wil: „principieel"!) tegenstander toont, wanneer Staten of het publiek, inclusief de pers, daarop aandringen. Maar op een goeie dag, terwijl de Staten of het publiek al hoofdschuddend iets gemompeld hebben over die onbegrijpelijke halsstarrigheid of kortzichtigheid, komt er opeens iets uit de lucht gevallen. Weg zijn de principes; het is op eens dringend geworden!

Het maakt zo'n beetje de indruk, alsof eerst Jantje en daarna Pietje, en vooral grote broer in Den Haag gesust moet worden.

Andere keren lijkt het er dikwijls op, vooral bij maatregelen van meer sociale aard, dat men iets met de ene hand geeft en tegelijk met de andere hand vasthoudt. Dan lijkt het er op, dat men èn Jantje èn Pietje èn grote Broer tegelijkertijd wil foppen.

Voorbeelden van al die eigenaardigheden zullen wel niet genoemd behoeven te worden. Iedereen weet wel iets af van het eerste Kiesreglement, van de regeling van het arbeidscontract, van de maatregelen in verband met de woningnood.

Om bij het laatste te blijven: het Bestuur heeft met bijna pathetische aandoening tenslotte (tenslotte!) toegegeven dat er een ernstige woningnood heerst en daarna beloofd enz., enz.

Wat is er van terecht gekomen? Een bitter klein schijntje. Het is al weer vergeten. Van het stimuleren van nieuwbouw, valt überhaupt weinig of niets te bemerken.

Thans is de huurcommissie-regeling er gekomen. Blijkbaar in verband met de oorlog, hoewel dit verband ons een beetje ontgaat. De huurprijsopdrijving was al stevig begonnen vóór de oorlog en men had beter gedaan ook voor de reeds plaats gehad hebbende huuropdrijving een stokje te steken. En dat was eenvoudig genoeg geweest, door bijvoorbeeld in het algemeen als norm te nemen niet de huurprijs van 1 Augustus 1939, maar die van 1 Januari 1938.

De regeling zoals zij thans is, is een beloning voor de huisbazen, die zó bij de hand zijn geweest om er direct maar vast een paar schepjes op te gooien. **Die regeling is een premie voor degenen die hun huurprijzen tijdig hebben opgedreven.** Dat is nog al eens voorgekomen op Curaçao! Of weet het Gouvernement daar niets van? Een kleine opslag van 100%, of zelfs van 25 op 90 gulden, is voorgekomen!

En de huisbazen, die zo fatsoenlijk zijn geweest hun huurders niet het mes op de keel te zetten, zullen fatsoenlijk moeten blijven; al zal het hun wel enigszins gaan berouwen, dat de onfatsoenlijkheid door het Gouvernement wordt gesanctioneerd.

De huurcommissie is er nu en wat voor een! Allemaal ambtenaren of Statenleden, op één na. En dat is nog niet alles.

De voorzitter, Ir. Groote Directeur van Openbare Werken, is pas zeer kort op Curaçao en kan de toestanden en volk op Curaçao onmogelijk voldoende kennen op een wijze als de president van een rechtbank past. Voor de rest weten wij niet, waaraan hij de eer te danken heeft. De plv. voorzitter is de Gouvernements-secretaris, die in ieder geval langer op Curaçao is.

Het lid en plv. lid-vertegenwoordiger van de verhuurders zijn inderdaad krachtens hun positie wel als zodanig te beschouwen, maar één van hen is ook al weer Statenlid. De vertegenwoordigers van de huurders zijn beide Statenleden. Het lid is fractieleider van de meerderheid en tevens ambtenaar ter griffie. Waarom hij speciaal voor de huurders moet opkomen, is niet zo heel duidelijk. Misschien dat men overwogen heeft, dat de meerderheid zich aandient als de vertegenwoordigers van het volk. Misschien dat men in de huurcommissie tenminste één lid wilde hebben, die jurist moet zijn, en dat men dergelijke leden alleen bij de „huurders" aantrof? Het plv. lid-vertegenwoordiger van de huurders is Mr. Bichon, Statenlid en in dienst van de Isla. Het is niet gemakkelijk te raden, of deze benoeming een reverentie moet betekenen voor de minderheid of voor de Isla, een knievalletje voor de Isla komt natuurlijk wel eens meer voor, maar is in dit geval totaal onbegrijpelijk. Wel heeft de Isla er alle belang bij de levensstandaard, dus ook de huurprijzen, zo laag mogelijk te houden. Maar op het gebied van woningen, heeft de maatschappij zich steeds geheel afgescheiden gehouden. Zij bouwt haar eigen complexen en bij haar bestaat geen huuropdrijving.

Dat tenslotte de secretaris en plv. secretaris ambtenaren zijn, valt niet zo erg te verwonderen, hoewel het dan niet begrijpelijk is, waarom de functie bezoldigd moet zijn.

Het grootste bezwaar tegen verschillende leden der commissie is, dat zij geen Papiaments verstaan. Hoe men een zaak wil onderzoeken, personen wil horen en de mensen begrijpen zonder Papiaments te kennen, is een raadsel. Of moet er een beëdigd tolk bij te pas komen en de procedure onnodig gecompliceerd worden gemaakt? Dan zal het wel een imitatie worden van het Hof van Justitie!

Bijna hadden we nog opgemerkt, dat in de commissie 8 Hollanders en 3 Curaçaoënaars zitting hebben. Maar omdat velen een dergelijke opmerking niet kunnen verdragen en er iets achter zouden zoeken, wat er niet achter zit — evenmin als er achter die benoeming iets zit — zullen we haar maar achterwege laten.

Het is een geluk, dat de commissie niet zó dikwijls op de proppen zal komen, omdat de regeling zeer sterk preventief zal werken en er niet licht bewust tegen gezondigd zal worden. En dat is tenminste een troost voor Jantje, voor Pietje en voor grote Broer

Een huurder.

Stel nimmer tot morgen uit, wat uw plicht u gebiedt reeds heden te doen.

„Ja, morgen!" — Morgen? Neen, dat
morgen wordt weer **heden.**
„Slechts uitstel van een dag, hoe weinig ligt daaraan"!
Wat gist'ren morgen was, is heden
reeds vergaan;
En kan u de ene dag een uur van
d'anderen borgen?
Dat morgen, dat niets is, wordt
moog'lijk nooit tot morgen.
Met morgen, morgen, wordt ons leven
telkens min;
Geen achterst wagenrad haalt ooit de
voorsten in.

Het huwelijk is een land met veel zware wolken als het christelijk geloof ze niet belicht.

Ons levensschip krijgt door stormen vaak eerst de juiste koers.

Verspreid geen kwaad gerucht: Het is beter vonken uit te trappen dan rond te strooien.

NEDERLAND.

SCHULD EN LIEFDADIGHEID.

Wij hebben onlangs een oproep geplaatst ten bate van de nagelaten betrekkingen der mannen die bij het mijnenvegen voor onze kust als slachtoffer gevallen zijn.

Deze oproep was ons door het fonds voor Marine-rampen toegezonden.

De heer Kleerekoper in de Arbeiderspers schrijft over deze oproep o.m. het volgende:

„Voor ons staat het zo, dat wij aan het vragen om aalmoezen voor een doel als dit toch eigenlijk een grondige hekel hebben. Er wordt dan gewaagd van de Nederlandse bevolking, die begrijpen moet, dat voor haar deze ongelukkigen het leven lieten.

Wij hopen het te begrijpen, maar de slotsom, die voor ons uit dit begrip voortvloeit, is anders.

De gehele bevolking staat hier in de schuld en de gehele bevolking moet daarvoor opkomen. Niet alleen de goedwillenden, die zich nooit onbetuigd laten, maar ook de andere beschermden, die zich van hun burgerplichten nooit wat aantrekken.

Zo kan het echter alleen, indien de Staat zelf, in wiens dienst deze manschappen gevallen zijn, deze zaak geheel in handen houdt. Deze nagelaten betrekkingen moeten niemand dankje behoeven te zeggen, daar zij van de staatsgemeenschap volledig bekomen, waar zij aanspraak op hebben, al het andere is niet in orde.

Zijn bijdrage in de kosten vindt dan ieder op zijn belastingbiljet. Dit is schijnbaar meer nuchter dan een liefdegave, maar ook alleen naar de schijn. Een heel volk vindt bescherming. Een heel volk draagt de risico's.

Vrijwillig geven is zeer schoon. Maar het mag eerst aanvangen, als de schulden betaald zijn. Hetgeen hier pas het geval is, als deze weduwen en wezen volledig zijn verzorgd."

Aldus de heer K.

Inderdaad het gaat hier om een schuld, die heel Nederland tegenover deze mannen heeft en het gaat niet deze nationale schuld af te lossen met een beroep op de liefdadigheid, waaraan slechts een klein deel van ons volk deelneemt.

Intussen houdt deze critiek geen verwijt in aan het adres van hen die deze oproep-liefdadigheid met een royale gift beantwoorden.

Integendeel, zij verdienen alle lof en hoe meer gestort wordt, hoe liever en hoe beter.

Maar deze methode van hulpverlening deugt niet.

En is ons land onwaardig.

„LUCHT"-BESCHERMING.

Wij lezen in Het „Volksblad":

't Is gebeurd — écht gebeurd! — in het Brabantse dorpje...... ach, nee, laat ik de naam maar niet noemen. 't Is té pijnlijk.

Er zou een luchtbeschermingsoefening worden gehouden. Heel het dorp lag in het duister. Nooit was het zuiden zo donker.

De burgemeester had de burgerlijke ingezetenen bevolen om in huis te blijven, maar aangezien de militaire autoriteiten niet gewaarschuwd waren, wandelden de soldaten door het verduisterde dorp.

Als hoofdnummer van het programma, werd verondersteld, dat een brandbom op een huis was terechtgekomen. De vrijwillige brandweer moest er snel heen om het vuur te blussen.

En zij kwamen.

Met de gasmaskers op renden zij door het plaatsje, de kleine motorspuit achter zich aan. De blussers bereikten het „brandende" huis, smeten de slangen van de wagen en wilden de pomphuis in de dichtstbijzijnde put deponeren om zo gauw mogelijk water te kunnen geven.

Belangstellend keken de soldaten toe. 't Ging lang niet slecht. Nee je kon die knapen om een boodschap sturen. Kijk, daar straalde het water al op het getroffen perceel......

Maar plotseling verdwenen de soldaten, ijlings. Alsof een onzichtbare reuzenhand hen had weggevaagd. De blussers letten er niet op. Die hadden het te druk. En door een gasmasker in het duister ziet een mens niet zo duidelijk bovendien.

Een eind van de plek des onheils stonden de militairen te krimpen van de lach. Zij hielden de zakdoek voor de neus en konden niet meer bijkomen.

Wat was er gebeurd?

De luchtbeschermers hadden de pijp in een verkeerde put gezet. In het donker en de loffelijke haast hadden zij in plaats van de waterput...... de beerput aangeboord.

En zij spoten het onwelriekende vocht met fikse stralen over het huis, waar een brandbom terecht zou zijn gekomen.

Doordat zij hun gasmaskers zo deskundig hadden bevestigd, roken de blussers hun vergissing niet.

De soldaten roken haar wel......

De bewoners later ook.

„En dat noemen ze nou „lucht"-bescherming", schaterden de soldaten.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

DE U.-BOOT-AANVAL OP SCAPA FLOW.

Aan een interview met de commandant Prien, de aanvaller van Scapa Flow, ontlenen wij:

„Door het Noorderlicht was het die nacht zo helder als overdag. In mijn practijk als zeeman had ik dat nog niet tevoren beleefd. Toen moesten we voorzichtig zijn, om het voor ogen gestelde doel te bereiken. Na zorgvuldige observatie achtte ik het ogenblik gekomen, om tot de haven van Scapa Flow door te dringen. De wil hadden we en de weg hebben we ondanks alle gevaar gevonden".

„Het eerste wat wij zagen, toen wij voor de haven van Scapa Flow aankwamen, was een uitgebreide mijnversperring. Wij scharrelden er door heen en toen bevonden wij ons plotseling midden in de haven vlak bij ons de Britse oorlogsschepen. Ten Noorden van ons lagen er twee".

„Ik was er, en ik wilde iets doen voor den man, die destijds hier zulke moeilijke uren doormaakte: admiraal von Reuter. Maar ik was hier niet alleen om iets uit te richten tegen de vijandelijke vloot, maar ik moest bovendien aan mijn schip en mijn bemanning denken. Nadat wij onze plicht zouden hebben gedaan, moesten wij er ook weer uit kunnen komen. Ik verloor derhalve geen tijd en vuurde onmiddellijk een torpedo af, die blijkbaar het eerste schip trof: de „Royal Oak". Enkele minuten later schoten wij een tweede projectiel af, en daarna nog een en nog een.

Voortdurend stegen nu waterzuilen op, die gevolgd werden door een serie hevige explosies en een hoge vuurzuil. Het was een onheilspellend schouwspel, dat vuurwerk in de lucht.

Masten, schoorstenen, delen van de brug, zwaar ijzerwerk, alles vloog door de lucht. Het eerste schip, dat wij getroffen hadden, moest volkomen in stukken zijn. En daarachter lag een schip met de boeg onder water. Het had twee schoorstenen. Het kan derhalve niet de „Royal Oak" geweest zijn; het moet de „Repulse" zijn geweest.

De terugkeer.

Doch wij moesten aan onze eigen veiligheid gaan denken, wilden wij niet als krijgsgevangenen in Engeland achterblijven. Opnieuw wisten wij ongedeerd door de mijnversperring te komen, en reeds toen wij in open zee voeren, hoorden wij achter ons de doffe knallen van de dieptebommen.

Boven ons speelden de zoeklichten over zee. Blijkbaar dachten de Engelsen, dat wij nog steeds in de haven waren. Ik behoef niet te vertellen, hoe de stemming aan boord was, toen ik de bemanning van het verloop van de expeditie op de hoogte stelde.

De vernietiging van de „Royal Oak" en de sterke beschadiging van de „Repulse" vervulde ons deels met voldoening, maar tevens en minstens evenzeer met medelijden voor de bemanning. Toen we alweer op veilig gebied gekomen waren, wist niemand van ons eigenlijk precies, hoe alles gegaan was, want het duurde een goed half uur, voor we onze gevoelens van kameraadschap overwonnen hadden."

Kapitein Prien heeft ook een onderhoud toegestaan aan enkele journalisten, die hem vroegen, waarom hij juist Scapa Flow had uitgezocht voor zijn optreden. Zes weken van de oorlog waren voorbijgegaan, aldus kapitein Prien, zonder dat wij een enkel vijandelijk schip hadden gezien. Het leek onmogelijk, in open zee een Brits oorlogsschip te vinden, zodat ons geen andere mogelijkheid open bleef, dan binnen te dringen in een Britse oorlogshaven. Na een lange tijd van afwachten slaagden wij er ten slotte in, een doorgang te vinden.

Was het schip, dat het dichtst bij ons was, geheel onder water verdwenen, het tweede lag alleen met de voorsteven onder water. Dat kon ook niet anders, want het dichtbijliggende schip dekte gedeeltelijk het achterste.

CURACAO.

DE HEER PHIL. DE JONGH IN HET THEATER BRION.

Het Curaçaose publiek heeft in de afgelopen dagen kennis gemaakt met den muzikalen goochelaar, den Heer **Phil. de Jongh.**

Op de afgelopen soirées heeft hij in de clubs verschillende goocheltoeren vertoond en bovendien een stukje gegeven uit zijn „Magic & Music", n.l. het laten verdwijnen en weer verschijnen van een echte viool.

„Magic & Music" is iets geheel nieuws op theatraal gebied. Het bestaat uit een serie van goocheltrucs uitgevonden door den Heer Phil de Jongh, enig in hun soort en welke nog niet vertoond zijn tijdens de voorstellingen op Curaçao.

Magic & Music is, zoals de titel zegt, een combinatie van goochelen en muziek, waarmee de Heer de Jongh een overweldigend succes heeft gehad in verschillende grote theaters in Europa.

Door de gelukkige omstandigheid, dat het theater Brion juist zijn vaste stoelen heeft gekregen, heeft de Heer de Jongh een engagement kunnen afsluiten met het Bestuur van het Theater, waardoor onze Curaçaoënaars een mooie gelegenheid krijgen, met de wonderlijke kunst van den Heer de Jong kennis te maken.

Data van uitvoering zullen de volgende week worden bekend gemaakt.

VOOR ONZE KINDEREN.

De Katholieke Jeugd Centrale heeft in de afgelopen week de schoolkinderen in de gelegenheid gesteld om kennis te maken met den bekenden muzikalen goochelaar den Heer **Phil de Jongh.**

De kinderen zijn zo enthousiast, dat ze den Heer de Jongh gaarne nog meer en vooral veel langer willen zien toveren.

De K.J.C. is in de gelegenheid gesteld om nog enige voorstellingen te geven voor kinderen in de loop van de volgende week. Dan zullen ze nog veel meer wonderbare en nieuwe toeren zien van het uitgebreide repertoire van den toverkunstenaar.

Deze uitvoeringen worden gegeven in het Theater Brion.

De data zullen in overleg met de schoolhoofden worden geregeld.

LUCHTKARTERING IN VENEZUELA.

Donderdag 23 dezer vertrok om 7.45 van Hato de Fokker „Oriol" naar La Guaira om van daar nog dezelfde dag naar het vliegveld Santo Domingo in de staat Táchira (Ven.) door te vliegen.

De bemanning bestaat uit de Heren N. W. Bos, vliegtuigbestuurder en leider der uit te voeren karteringswerkzaamheden, C. van Oyen, radiotelegrafist en fotograaf, H. Wolff, mecano en W. Steen, navigator/fotograaf.

Reeds eerder was de Heer A. H. Welschen laborant afgereisd, die de supervisie houdt over de naar de basis op te voeren benodigdheden, welke per K.N.S.M. verscheept zijn.

GESLAAGD:

Te Oranjestad, Aruba, slaagden als typist(e):

G. Gibbs, E. Leechon, E. Lacle, N. Croes, R. Tromp, H. Sabino, M. Henriquez, B. Paula, A. Werleman.

Afgewezen: één.

IN DANK ONTVANGEN.

Van het Hollands Handelshuis een kalender voor 1940, en enkele reclame-artikelen.

Muziekuitvoering Zondag a.s. n.m. 7.30 uur Brion plein.

1. Wilhelmus
2. La Fille du Regiment (P.R.)
3. Fant: Traviata (Verdi)
4. Aan der Schönen Blauen Donau (J. Straus)
5. La Borinqueña (Danza) (F. Astol)

— PAUZE —

6. La Serenade (F. Schubert)
7. Fant: Sur L'Opera Zampa (F. Herold)
8. Dansmuziek (Diversen).

FILMBESPREKING.

„JESSIE JAMES" (Roxy).

Een Wild West film van de betere soort met een sterk dramatische- en spannende inhoud.

Jessie James leeft eerst als een rustig burger met zijn moeder en broer in een streek, waar een spoorlijn moet komen. Dan sterft zijn moeder door het optreden van de exploitanten en als hij haar dood gewroken heeft, wordt hij een „out law" en maakt met zijn broer in de gang de streek onveilig en vooral de treinen moeten het later ontgelden. Maar zie, zijn meisje weet hem tot betere gedachten te brengen en als zij belooft zijn vrouw te worden, wil hij vrijwillig zijn schuld boeten. Maar de autoriteiten houden hun belofte van clementie niet, zijn broer redt hem en dat is het keerpunt, want nu begint het vrijbuitersleven eerst voorgoed. Zijn vrouw volgt hem trouw, maar kan dat leven van voortdurende angst niet volhouden en met haar zoontje verlaat zij hem. Verbitterd zet Jessie zijn oude leven voort. Zijn daden worden steeds uitdagender, tot hij ten slotte levensgevaarlijk gewond wordt. Zijn vrouw verpleegt hem en weer zal hij voor haar een nieuw leven beginnen, maar dan valt hij ten prooi aan de haat van zijn bendeleden.

Een goede film met uitstekende spelers.

In het Journaal o.m. zeer interessante opnamen over het Prinselijk gezin.

Het mos weet niet, wat het te danken heeft aan de steen, waarover het zich uitspreidt en het klimop kruipt omhoog langs de boomstammen zonder te weten, dat hij hun kracht gebruikt.

De man is het hoofd, doch de vrouw is het hart der familie. Volzalig de haard, waar het hoofd en het hart eenstemmig te rade gaan!

Slechts daar is het geluk en de vrede en de deugd. Het enigste huiselijk leven, waar de opvoeding kan slagen.

De vrouwelijke natuur is karakteristiek ingesteld op het zich geven, ze heeft behoefte aan het brengen van offers in zelfvergeten toewijding en ze ontaardt, wanneer haar stelselmatig de gelegenheid hiertoe ontnomen wordt.

ALGEMEEN NEDERLANDSCH VERBOND

Groep Nederlandsche Antillen

heeft de eer mede te deelen dat er voor de leden van dit Verbond gelegenheid bestaat om familieleden of kennissen in Nederland met Nieuwjaar te verrassen met de kalender Groot Nederland 1940.

Zij die daarvan wenschen gebruik te maken worden verzocht zich vóór 4 December a.s. te wenden tot het Secretariaat van het Verbond, Openbare Leeszaal, Fort Amsterdam, onder opgaaf van naam en adres van bestemming in Nederland en storting van f 1.15.

De kalender ligt ter inzage bij het Secretariaat.

HET BESTUUR.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

De Nederl. sleepboot Zwarte Zee is uitgerust met paravanes om de Nederl. handelsschepen te convoyeren.

Het Ned. S.S. Sliedrecht, bestemd voor neutrale haven werd in de Atlantische Oceaan door een Duitse onderzeeboot getorpedeerd. Na 5½ dag op zee te hebben rondgezworven, kwam een gedeelte der bemanning in N. Engeland aan.

Wat aangaat leniging van sociale noden, bevordering van de naleving van het gebod der naastenliefde enz., kunnen wij in menig opzicht eendrachtig samenwerken. Wij moeten ons meer richten naar de praktijken onzer geloofsgenoten der eerste eeuwen van het Christendom, al kenden zij onze moderne geriefelijkheden en uitvinding als spoortrein, stoomboten, auto's, radio, bioscoop, enz., niet. Maar zij leefden volgens de voorschriften van Christus, de apostelen, enz., dus der Katholieke Kerk. Hiermede zij niets ten nadele van het werk onzer en andere sociale en charitatieve instellingen gezegd, maar wel betreuren wij het dat nog zovelen zich afzijdig houden. Dat moet veranderen.

Hij, die nut weet te trekken uit zijn fouten, heeft dagelijks, ja, elk uur van de dag, les.

EMMASTAD

SPORTCLUB „ASIENTO".

Zeilen.

In verband met het aftreden van de Heren Steensma en Keegstra als leden der Zeilcommissie, stelt het Bestuur voor de heren Baarschers en de Ridder in hun plaats te benoemen.

Indien binnen een week na heden door de leden geen tegencandidaten zijn gesteld, zullen deze heren geacht worden gekozen te zijn.

Emmastad, 24 November 1939
Het Bestuur.

SOCIETEIT „ASIENTO"

BILJARTEN.

Wij maken de leden er op attent, dat a.s. Vrijdagavond op de gewone wijze een clubavond zal worden gehouden.

Thans zijn wij bezig met de voorbereiding van de nieuwe competitie. Spoedig zullen hierover nadere mededelingen volgen.

Het Bestuur.

Bridge-drive.

Zaterdag, 2 December zal er wederom een bridge-drive in de club worden gehouden. Zoals gewoonlijk zal er volgens twee systeeem gespeeld worden, t.w. „Schevenings" en „Wild". Wanneer U zich dus voor de „drive" opgeeft, wilt U er wel bij mededelen, welk systeem U wenst te spelen. Introductie wordt in beperkte mate toegestaan. Het inschrijfgeld bedraagt *f* 0,50 per persoon. Opgave tot deelname tot Woensdag 29 November 4.00 uur n.m. bij de heren Bart (tel. 321 & 837) en Muskens (tel. 427 & 453).

Het Bestuur.

Op moeder's brede armen
Het kindje, klein en licht,
Maar moeder's hele wezen
Toch vol van 't kleine wicht.

Al zien haar blijde ogen,
Niet juist het kindje aan,
Steeds staan ze vol gedachten
Die dáár toch over gaan.

Ze droomt haar schoonste dromen
Van 't kindje op haar arm,
Dat is haar grootste rijkdom,
Al is ze nog zo arm.

Aan echte moedervreugde
Is wel geen vreugd' gelijk,
En 't kind de grootste rijkdom,
Al is men nóg zo rijk.

Onze Katholieke eenheid moet ook in het maatschappelijk leven even sterk naar buiten treden als inzake ons Geloof het geval is. Wij moeten en kunnen een sterke eenheid vormen, als allen willen, ook op sociaal gebied. Want daar is nog zo heel veel te doen. Laten wij de handen ineenslaan en in slagorde opmarcheren tegen de noden en ellenden — waaraan deze tijd vooral zo rijk is — onzer medemensen, die daarvan slachtoffers zijn. Ons voorbeeld zal ook anderen, „die niet van deze schaapstal zijn", beinvloeden en zo zou heel wat nuttig werk in samenwerking ook met niet-Katholieke goedwillende mensen kunnen worden verricht.

Smarten nemen in omvang toe door ze te vertroetelen.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE — PROGRAMMA.

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Bondselftal — Surinaams elftal	4—0.	
Hercules Jr. — Tropiales	1—3.	
Scherpenheuvel Jr. — Volcania Jr.	0—2.	
Asiento 2 — Transvaal 2	Niet doorgegaan.	
Niet doorgegaan.		D.C.C. — Sparta

HET VOORLOPIG ELFTAL DAT OP ZONDAG 26 NOVEMBER TEGEN PARAGUAY ZAL UITKOMEN, BESTAAT UIT DE NAVOLGENDE SPELERS:

E. Vos (R.C.C.)

J. M. Rosina (Scherp.) — A. J. Maduro (SUBT)

H. Leers (J. Hol.) — Oostlander (Asiento) — E. Ruiz (SUBT)

J. Pietersz (SUBT) — J Ramirez (J. Hol.) — C. Bosch (SUBT) — M. Hernandez (SUBT) — R. Bernabela (SUBT)

Scheidsrechter: **Visser**
Grensrechter: **Brakke**

Reserves:

Grovell	SUBT	Isidora	Volharding
M. Davelaar	SUBT	Royer	Volharding
Atalida	Hercules	Panneflek	R.C.C.
	Faneyten	Volharding.	

Houders van vrije kaarten hebben geen vrije toegang voor hun dames bij de wedstrijden Paraguayos — Curaçao.

Junioreskaarten zijn voor genoemde interlanden wedstrijden ook niet geldig.

HET BESTUUR.

Wij betuigen hiermede Zijner Excellentie den Gouverneur en alle vrienden onzer Maatschappij onzen oprechten dank voor de talrijke blijken van deelneming, ontvangen bij het vergaan van ons ss. „SIMON BOLIVAR" en de daarbij omgekomen passagiers, Kapitein Voorspuy, officieren en leden der bemanning.

KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE STOOMBOOT MIJ. N.V.

H. E. Kiès
Hoofdagent.